

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITATEA

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—șărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apăre în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

„Activitatea“

deschide abonament nou pe jumătatea a doua a anului de față, cu prețurile indicate în fruntea foii.

Rugăm pe amicii și binevoitorii sprijinitori ai ziarului nostru să-l recomănde spre abonare în cercurile cunoscuților.

Ca expedarea să se poată face fără întrerupere, fiecare să-și reînșiască abonamentul de cu vreme.

Domnii restanțieri sunt din nou rugați a-și plăti abonamentul neamănat.

Administrația.

Din viața noastră națională și culturală.

— Presa noastră. —

X.

Religia, credința oferind popoarelor singurul și cel mai puternic excendent moral în combaterea și suportarea nenumăratelor vicisitudini din viața pământească, biserica creștină a fost, este și va fi datătoarea și conservatoarea vieții. La nici un alt popor din lume biserica, pe lângă speciala ei menire dumnezească, n'a avut și menirea de conservatoare a vieții naționale ca la poporul român. Căci spre mângăierea și întărirea noastră în conștiința despre viitorul neamului românesc, ne pot servi ca dovezi eclatante faptele istorice, că în veacurile trecute și zilele prezente

câte năvalnici porniri omenești s'au descărcat asupra noastră ca să ne distrugă capii bisericii și apoi a bisericilor românești cu toiagul bunicii credințe și a lapădării de sine în mână, s'au pus în fruntea băntuțului nostru popor, ocrotindu-l și abătând furtunile ce-l amenințau.

Nu e de lipsă să spunem numele marilor arhieriei, cari prin viața și faptele lor cu nimb de sfințenie și de mărire s'au încununat. Tot ce s'a făcut pentru luminarea, emanciparea și libertatea poporului nostru, în parte covârșitoare de numele lor este legat. Dar cum în lume este și va fi inegalitate între oameni și darurile dumnezeiești nu sunt deopotrivă împărțite și nici caracterele de aceeași firmitate, întâmplându-se ca și la alte popoare, ca și principii bisericilor noastre românești să nu stee la aceeași înălțime. Aflăm la câte unul o putere de voință mai puțin pronunțată, o conștiință, în privința împlinirii datorințelor față de biserică și popor mai laxă, împrejurări politice mai fatale reducând energia și în fine dispozițiuni truștești și sufletești mai mult sau mai puțin nefericite, cari s'au lăsat influențate de spiritul de castă, coterie sau alte curente sociale.

Cumpănind toate aceste nu putem decât condamna atitudinea ostilă, ba revoltătoare ce a luat-o »Tribuna« față de fostul arhieriu Miron, pe care combatându-l fără cea mai mică considerațiune, l'a prezentat lumii ca pe o lapădătură. Oare așa a procedat publicistica noastră față de fostul episcop al Orăștiei-Mari — Oltean, care în privința virtuților teologale precum și în privința împlinirii datorințelor față de biserică sa, față de sine și poporul ro-

mănesc, încă a lăsat foarte mult de dorit? Mai găsim undeva în viața celorlalte biserici, casul analog cu acela al disgestoarei și rușinatoarei combaterii a fostului arhieriu Miron în partea »Tribunei«? Unde mai auzim scriindu-se despre un arhieriu foarte luminat și de o inimă distins de nobilă, lucruri ca cele debitate în nr. 112 din 1886?

Deși ne genăm de publicul cetilor, reproducem următorul product literar eșit din mânaștra peană a clasicului scriitor Slavici, care voință să-și arete recunoștința față de binecâștorul seu dela care a primit multe ajutoare, scrie:

»...Știam, că Inalt P. S. Sa este un om prea puțin instruit și nu destul de cult pentru-ca să poată prețui lucrarea acestor oameni (cei dela »Tribuna«) și prea mult preocupat de propria sa importanță pentru-ca să poată ajuta o lucrare pe care n'o înțelege și nu poate să o conducă după inspirațiunile sale adeseori foarte excentrice. Aceasta însă nu m'a putut îndemna să recunosc legitimitatea sprimii, cu care combăteau pe capul bisericii lor. Căci aproape toți acești amici ai mei nu erau numai oameni instruiți și culti, ci totodată și oameni cu pozițiune materială independentă, care puteau să-și permită luxul de a nu lua noștă de un om, care nu poate să-și înțeleagă. Abia după-ce m'am stabilit în Sibiu și am văzut de aproape venătoarea de suflete, pe care o face Inalt P. S. Sa, abia acum am admis și eu legitimitatea luptei. E aici vorba de lupta pe care o poartă o generație cu aspirațiuni mai nobile contra altei generațiuni, care lucrează cu prameșug ca să omoară orice sentiment de dignitate în oamenii

mai tineri și persecută cu neîndurare pe toți aceia, care arată veleități de independență. Nu se întoarce nici un tiner delat universitate, nu se ivește nici un talent, fără ca să se facă față cu el încercarea, ce s'a făcut acum sunt 13 ani față cu mine. Ear' miseria, chiar și pe oamenii cu porniri mai bune îi strivește și îi face să se deie după rău. Să vorbește însă în întregul oraș, vorbesc slugile de pe ulițele Sibiiului, vorbesc creștinii din împrejurime... că capul bisericii mele nu se cruță câtuși de puțin pe sine însuși, că ar fi fost surprins în cele mai penibile situațiuni... că ar fi ținând chiar în curtea sa o femeie tină, ci cărei copii îi zic »tată...«

Ode de felul acesta, ba și mai bogate în expresiuni de preamărire se află în nr. 113, 115, 116, 124, 125 și între alții mulți mai ales în nr. 126 unde dl Slavici se exprimă despre fostul arhieriu în acești termeni: »...Cu studiile ce le-a făcut, cu aptitudinile, de care dispunea, rămânând mirean, ar fi putut să ajungă notar în vre-un sat, ori în împrejurări de tot favorabile solgăbirău, pus la discrețiunea alegătorilor și a domnului vicișpan«.

Intrebând acum despre rostul acestor gloriificări vom afla răspunsul, nu în durerea ce ar fi avut-o dl Slavici de soartea bisericii și a poporului, ci în »interesul poartă fesul.« Cei dela »Tribuna« sperau la căpătueli. Așa de pildă decedatul P. Pipoș, spera să ajungă, în urma morții lui Anania Trombitaș, referent școlar. »Tribunei« nu i-a succes să-l vire pe P. Pipoș și astfel a urmat calumniarea metropolitului. — n.

FOIȘOARA

VREMILOR...

— DEDICAȚIE ȘOVINIȘTILOR —

— * * * —

S'a stins jarul ce-aprins
Virtuțile din noi —
In luptele descinse
Pe câmpuri de războiu...?
S'a stins doar' de când focul,
Spada, biruința
Ne-am ales sorocul:
Noi cu suferința?...!

Ah! vremi de sbuciumare,
Ce-atât mărindu-ne-ați,
Sub vâl de ne-atârnavare
Voi n'ați perit, mai stați...?!
Voi ce'n sclăvia noastră
Ne-ați ținut lungi veacuri,
Când chiar viața noastră
Ne-o legam de — ceasuri?...!

V'ați dus din asta țară
Și-ați dus și vijelii
Ce par'că ntr'o preseară
Au smuls din temelii:
Inruginite lanțuri
Ce-au fost cătușate
Pe neamuri și pe drepturi,
De tirani călcate...?!

Din frământări — furtună!...
Din toți cei cu suflări
S'a descărcat nebună
O zi cu recreări:
Cu munți și văi și șesuri, —
Răzuri și popoare, —
Cu noi cari nii de trupuri
Stors-am pe ogoare...!

E pace acum în țară:
Din Ost, din spre Carpați,
De unde răsărită
Cântări dela 'narmați,
Și-azi Tisa 'n Vest cu sporiul
Vatra ne-o cuprind
Și-al nostru neam cu plugul
Brazdele întinde...!

Căci bun doar' dela fire
Este-al nostru neam,
Ce-a vrut și vrea 'nfrățire:
Din vreme ce uitatu-le-am...!
Dar' n'au perit păgânii
Cei fără simțire,
De goanei lor Români
Stau ce 'mpotrivire!...

Pe câmp deschis, în lupte
Cu armele 'n mână
Lovit, ne-au, dar' rupte
Le-au dus acci păgâni!
Și azi că'n bătrâne brațe
Mai păstrăm tăria, —
Pe-ai nostri prunci să 'nhațe
Mână-i chiar — slăbia...!

Și-i știm că sunt puternici:
Incă pe moarte trag...
Chiar cât sunt de cucernici —
Trăind peste al lor prag:
Ce'u schimb de-a lor primire
Cu al nostru sânge
Spre leac, tămăduire, —
Chin'u'n noi când plânge...!

Da-i lung șirul de amaruri
Ce-l vrem deșlanțuit
Cu sacul de necazuri
Ce-i plin îndesuit:
Pe sfintele icoane
Punând jurământuri, —
Pe-ai nostri prunci — canoane
Până la mormânturi...!

Deci, scurt, ornate sfinte
Din scutecele lor
Vom face ca 'naintea:
Stând pasă la zăvor!...
Le-om da lapte și până
Subjugări, — mierite, —
Și-al nostru duh rămâne'n
Vine sămistite!...

Moteancă.

G l u m ă.

Doi hoți erau închiși în temniță la un loc, în odaie. Unul furase un orologiu (ceas) de busunar, ear' celalalt o vacă. »Câte ceasuri sunt?« întrebă cel care furase vaca. »Este tocmai timpul de muls vaca« răspunse cel-ce furase ceasul.

Concertul Corfescu.

Deși după criticile *favorabile* din mai multe ziare *maghiare și nemțești* — adică neromâne, am așteptat mult dela dl Corfescu, totuși *am fost surprinși* de baritonul dsale.

Vocea acestui artist tinăr este și puternică, nu este atât de colosal puternică încât să poată ajunge la rezultate extraordinare pe terenul muzicii Wagneriane sgomotoase; precum am văzut din predarea nrului »Erlkönig«;

însă piesele lirice a programului au fost cântate admirabil de frumos și corect. Mai cu seamă în registrele medioacre și superioare, are o voce atât de dulce și curată încât ne-a pus în uimire; e o adevărată raritate căldura și dulceața voci sale, la artiștii *baritoni*; se observă mai mult la tenorii lirici.

Aceste calități îi asigură artistului Corfescu un viitor splendid.

Noi nu cunoaștem bine intențiunile dlui Corfescu, însă credem că ar fi bine dacă dsa ar păși în angajamente serioase artistice, că are și *figura și vocea și talentul* să satisfacă la așteptări cât de exagerate, pe *terenul sus indicat*.

Acum în căldura asta tropică, nu-i sezon; însă sosind timpul potrivit, așteptăm că ne vom întâlni cu dl Corfescu în lumea *serioasă artistică*, și va dispărea de pe micile scânduri pe prea provinciali.

Unui astfel de artist prefirește nu-i poate strica deloc, oareși-care pamflet rătăcios și prost, cum am cetit și în »Libertatea« din Orăștie, care *înainte de concert*, adică până când *nici nu-l auzise cântând*, 'la tractat pe acest adevărat artist de un »cântăreț« cu calități cam dubioase.

Prin apostrofarea rătăcioasă a unui artist nu i-se face reclam *unui altuia*; ci se fim mândrii de *toți artiștii* noștri, și se nu se facă și din artă clicării josnice.

O astfel de răutate și lipsă de inimă nu am așteptat dela o foaie română cum e »Libertatea«, redactată de un *preot român*, care mai mult ca alți muritori *ar trebui* să fie »inzeștră cu duhul blândății« (v. Sfta Scrip.)

Nu numai noi, dar și străinii s'au scandalisat de *măsurile preventive* plină de maliția neomenească a »Libertății«.

Fiindcă e cu mult mai ușor a strica cauzei decât a-i ajuta, apoi poate fi mândru *„părintele sufletesc“* dela »Libertatea«, că: au fost puținii la concert, abia și-a scos creștinul artist speșele efective. —

Publicul mic s'a depărtat foarte îndesulit și entusiasm.

Ortografia română.

Academia Română în sesiunea sa din primăvară a adoptat următoarele reforme în ortografie:

1. Diftogii *ea* și *oa* se se scrie totdeauna **ea** și **oa**, iar' nu *e* și *o*, fiind-că regula nestrămutată a scrierii românești este: că acele sunuri, pentru cari se știe litera latină corespunzătoare, se scriu cu acea literă, și prin urmare *a* nu se poate suprima și ascunde sub accet.

2. Grupul de consonante **șt** se va scrie totdeauna **șt**, indiferent dacă vine dintr'o formă fleționară cu **so** sau nu; vom scrie dar': crești, pești, știință ect., conform regulii menționate mai sus.

3. Asemenea și din aceeași cauză sunul *z* se va scrie totdeauna **z**, chiar căne vine ca formă fleționară dintr'un *d*; vom scrie dar': verde — verzi, roză, poezie etc.

4. **î**, scurt se va însemna cu **i** simplu fără semnul scurtării, asemenea **u** scurt cu **u** simplu. În puținele cazuri însă, unde *i* și *u* la sfârșitul cuvintelor sunt intonate (de ex. la unele forme de conjugare), întonarea se va arăta prin acentul grav. Vom scrie dar': *oa-*meni, *copii*, *iubire*, tu *auzi*, el *auzi*, a *întocmă*: nou, sau, *tăc* făc.

Ortografia are se indice litera sonului dar' nu și toate nuanțele de pro-

nunțare ale lui. Astfel semnul scurtării va rămânea în scrierea noastră numai pentru vocala întunecată **a**; simplificarea foarte importantă la învățarea cetirii și scrierii în școală, și tot de o dată mai apropiată de ortografia limbilor române, în fața cărora nesfirșitele noastre semne de până acum, mai ales multe scurtări peste *i* și *u* și accentele peste *e* și *o*, ne arătau prea înstrăinați.

5. Sunul **ă** se va scrie totdeauna cu **ă**.

6. Sunul **î** se scrie cu litera **â**; când însă *i* este la începutul unui cuvânt, se scrie cu **i**.

Serate de-ale meseriașilor români.

Desbrăcați de ori-ce egoism personal, membrii »Reuniunii sod. români din Sibiu«, își urmează cu rară hărnicie programul bine stabilit. Ședința literară a 6-a, ținută Joi, în 30 Iunie n. c. a fost nou privilegiu de-a afla despre unele din lucrările îndeplinite de Reuniune în scurtul interval de o lună. Președintele, dl V. Tordășianu, salutând numărul auditor, cam 120 persoane, ne pune în vedere, că comitetul Reuniunii, condus de sentimentele împlinirii datorinței, a ținut să urreze venerabilului întemeietor al »Familiei«, dl Iosif Vulcan din Oradea-mare, din incidentul iubileului de 40 ani, încă mulți și fericiți ani, spre a putea munci cu același devotament pentru deșteptarea și luminarea poporului nostru. Un al doilea act de recunoștință a îndeplinit comitetul, când prin reprezentanți ai sei, a participat la serbarea arangeată de bunii elevi ai seminarului »Andreian«, în onoarea profesorului de cântări, a dlui Demetriu Cunțan, din privilegiul împlinirii anului al 40-lea de serviciu la seminar. Cam mărginit e numărul acelora, cari țin să-și pună puterile în serviciul cauzei clasei noastre de mijloc, și tocmai fiind-că așa este, meseriașii datorință au să-și arete recunoștința față de pușinii, cari în ori-ce chip ajutatu-i-au în trebile lor. Dl Vulcan de mulți ani cinstește valoroasa revistă »Familia« Reuniunii, ear' în cinste și muncă încăruntul profesor D. Cunțanu, pe lângă, că e vechiu membru ajutător al ei, se numără între primii, cari viu interes au purtat cauzelor Reuniunii, dela întemeierea ei. D-sa trebuie considerat drept protopărinte al corului nostru, pe care l'a întemeiat și l'a condus câțiva ani în mod gratuit. Petrecerea de casă, aranjată de Reuniune, cu drept cuvânt se poate număra și ca între actele de recunoștință și încă față de poporul muncitor în mijlocul căruia trăim și căruia datorăm existența și bunăstarea noastră. Aceste petreceri n-prețioase întotdeauna adună la un loc pe țărânul agricultor, pe meseriașul și pe inteligentul cu durere pentru muncitorii noștri. Aici își petrec împreună, după greul muncii îndeplinite întru sudoarea feței, aici se distrag, își au minute de înălțare sufletescă și de plăcută odihnă și unii și alții. Eată motivul pentru care petrecerile Reuniunii sunt căutate, sunt bine reușite. Aducând binemeritate laude dirigentului corului dlui Candid Popa și harnicilor coriști și coriste, cum și intructorului călușerilor dlui N. Stoica și șeful postei humoristice, dlui Ioan Apolzan și pe de-a-supra felicitând pe nou căsătorii, vechii membri ai corului dl George Simtion și d-na Evelina Pamfilie n. Luca și pe dl Dengel — declară ședința deschisă.

Un cor improvisat, sub conducerea dlui Ioan Stanciu, măștru zugrav de case, face intrarea în bogat și vastul program al ședinței. Sodalul pantofar, dl Ioan Luca, pășind pentru prima-ooră pe podiu, ne-a redat frumos »Coloana de atac« de Coșbuc; sod. mășar, dl Ioan Popaiov, eliberat chiar în ziua ședinței, a satirisat într'o plăcută versificare intitulată »Băta vindecătoare pe femeea bețivă«. Dl T. Vasilichi, cu arcușul seu și cu acompaniment de pian, a executat câteva frumoase arii. Dl Laurențiu Boldor, sodal mășar, a fost viu aplaudat, predând »Calul dracului«. Sdoalul pantofar, dl Ioan Oprean,

ne-a redat cu multă principere poesia »Strigoii« de Coșbuc. Dl Valer Dragoș, cleric, executând la violină câteva frumoase compoziții, a stors admirațiunea noastră. D-șoara Alexandrina Baci, fiica măiestrului cismar Ioan Baci rentors de curând din România, într'un limbaj frumos și cu voce dulce sonoră, ne-a încântat pe toți și ne-a extasiat prin recitarea cu mult sentiment o frumoasei poezii »Deșteptarea României« de V. Alexandri. Neîntrecutul nostru actor dl Demetriu Axente, culeg. de litre, ne-a mai însuflețit și ne-a mai transportat odată în operă cu adevărat dramatică, cu predarea poeziei »Curcării« de **. Frumosul cor al dlui Stanciu a format punctul final al seratei.

Sortându-se între participanți, 15 exemplare cărțicele folșitoare și 2 pachete ilustrate, procurate din taxa de 2 bani, încasată cu plățirea »D-zeu vede«, președintele invită la ședința din Iulie și declară pe aceasta de încheiată.

De încheiere mai amintesc, că din procesele verbale, cetite de notarul I. Apolzan, aflat-am, că cursul de comptabilitate de sub înțeleapta conducere a dlui I. Vătășan, a luat ferii până la toamnă, asemenea a luat ferii și despărțământul femeiesc întregitor al Reuniunii.

„Corb“

Rotațiunea în grădinile de legume.

O grădină de legume pentru speculă se face de obicei într'un loc adaptat de vânturi, ferit de animale și având un pământ gras sau cel puțin bine îngrășat cu gunoii putred și apoi bine desfundat. — În asemenea condițiuni nu profităm mult dacă ne mulțumim cu o singură recoltă din o asemenea grădină. De obicei grădinarii pricepuți scot două recolte și de pe unele tarlale chiar trei recolte. Pentru acest scop cei mai mulți pun pe aceleași răzoare 2 sau 3 feluri de legume din acelea cari se recoltează la epoci diferite și cari se îngădue, adică nu se stânjenesc unele pe altele. Acest sistem însă nu dă totdeauna rezultate bune.

Cel mai bun lucru este, să faci să urmeze culturile de diferite legume unele după altele, așa de pildă după primele zarzavaturi de primăvară ca spanacul, salata de iarnă, care se recoltează de timpuriu, să sapi răzoarele din nou, să le gunoști în caz de trebuință să le pui cu fasole, mazere tomnatică, crstaveți sau salată — căpățini. După spanac se poate planta locul cu răsad de gulii.

La începutul verei se pot planta cu fasole ologă răzoarele cari au fost puse cu mazere timpurie, care până la finele lunii August se coace dând o recoltă bună. Asemenea se pot pune morcovi, cari pot sta până toamna târziu în pământ.

Varză nemțească și gulii se pot planta în răzoarele golite de mazerea timpurie, asemenea și țelina.

După prima recoltă de gulii și de mazere târzie se poate planta salată — căpățini și endivii sau se pune spanac de toamnă.

Pe locurile din cari s'au recoltat cartofi timpurii se poate pune mazere sau varză de toamnă.

Acestea sunt numai câte-va exemple. Un grădinar priceput însă are atâtea feluri de legume pe cari le poate introduce în o rotațiune de grădină.

Petrecerea „Reuniunii meseriașilor români din Sibiu“.

Reuniunea meseriașilor noștri earăși ne-a surprins plăcut cu o producție și petrecere, care a avut loc Sâmbătă, 25 I. tr. în pavilionul din »Hermanngarten«. Petrecerea ca toate ce le arangează meseriașii noștri, a succes foarte bine. Programul producției, cu toate că s'a părut improvisat, a fost bogat și varit. Au cântat mai multe coruri mixte de dame și coruri bărbătești. Publicul a aplaudat îndelungat pe talentatul declama-

tor, pe dl Dem. Axente, care a predat admirabil poesia »Dragoste învrăjbită«, de G. Coșbuc; asemenea a fost viu aplaudat și dl Ioan Stanciu, măștru zugrav de case, care a cântat solo acompaniat de muzică. Ambii sunt forțe recunoscute ale producțiilor reuniunii meseriașilor noștri. O idee feicită a fost aducerea gramfonului, care a redat mai multe cântări românești.

Sala a fost plină; inteligență încă a luat parte. Dintre inteligență am observat pe următorii d-ni: Dl Togan și d-na, d-na Bălint și fiica, v. d. Barbu, d-ra Lenți Adamovici, Candin Popa, I. Vătășan, ampioiat de bancă, Popoviciu și d-na, Silvestru Moldovan, red., Dr. Marienescu, Arseniu Bunea, secr., Preda, Șteflea, I. Henteș, Simu, Simtion, Rebege, Păcală, Stan, prof., familia notarului Alex. Neagoe din Sebeșul-de-jos, Stanciu, căp., Tăbăcar, Cotoțiu, etc. După ce s'a sfârșit programul și drăgălașii factori ai postei humoristice, (5 d-șoare coriste) își finiră serviciul lor greu, se începu dansul. Însă și aici furăm surprinși plăcut prin călușerii cari, după ce se sfârși o horă mare și frumoasă, jucară admirabil, »Călușerul« și »Bătuta«.

A urmat apoi dansul vesel, care a ținut până în zori.

În general petrecerea a avut timbru pronunțat românesc, ceea-ce este de altum caracteristica petrecerilor reuniunii sodalilor noștri, și la care a contibuit mult și costumul național foarte bine reprezentat.

Prin producția și petrecerea aceasta »Reuniunea« sodalilor noștri, și-a câștigat un nou merit pe teren social și e vrednică de toată lauda, împreună cu conducătorii ei, d-nii Victor Tordășianu, pres., G. Poponea, v.-pres., I. Apolzan, secr. și ceialalți membri ai comitetului. Gig.

Cultura pomilor roditori.

Iubiți săteni!

Eată-ne, ca și în alte dăți, adunați mai mulți la un loc, aci la școală, spre a ne mai sfătui asupra felului nostru de traiu, asupra îmbunătățirii economiilor noastre agricole și altor lucruri folșitoare, pentru a găsi mijloace mai bune de traiu.

Oameni buni! Vă mărturisesc din capul locului, că noi învățătorii suntem chemați între d-voastră și împreună să ne sfătui la tot ce este bine, simțim multă bucurie în sufletele noastre, când vedem că numărul oamenilor ce vin să ia parte la ori-ce întrunire la școală, se mărește tot mai mult. Deci dar, vă mulțumesc că a-ți venit să luați parte la aceasta adunare și vă rog să-mi dați ascultare spre a vorbi asupra unei chestiuni de mare folos pentru fiecare.

Să știe că meșteșugul nostru cu care trăim, este în mare parte, lucrarea pământului, sau mai bine zis agricultura. Această ocupațiune este una din cele frumoase, din cele mai sănătoase și din cele mai folșitoare totodată Agricultura este talpa țeri noastre. Dar' ea adese-ori nu se face după cum ar trebui și din carte causă mergem cam rău. Să știe, că populațiunea sau numărul oamenilor crește tot mai mult pe fiecare zi, fără ca pământul să crească în întindere; dar' omul prin mintea lui, cu multă măsură și chibzuință, poate face să crească producțiunea pământului. Deci interesul nostru este să știm, ca de pe puținul pământ ce-l avem, să tragem foloase mari și atunci vom fi adevărați agricultori.

Agricultura are o mulțime de ramure sau părți precum: lucrarea sau pregătirea pământului, creșterea și îngrijirea vitelor, cultura pomilor roditori, a viiei, cultura albinelor, a vermilor de mătase și altele, de care cineva ocupându-se de toate cu îngrijire, să fie sigur, că-i va aduce foloase destul de mari.

Despre una din aceste părți ale agriculturii, voesc să vă vorbesc eu astăzi și anume: despre *cultura pomilor roditori*.

Eată o ramură din agricultură, care ar trebui să fie strâns legată de economia de casă a fiecărui, căci este în stare a ne aduce foloase mari, dacă am ști cum să ne ocupăm de ea. Dar' cu părere de rău trebuie să recunoaștem, că în privința pomilor roditori, noi Românii suntem foarte inapoiți față de cum sunt alte țări.

Ce privește foloasle pomilor roditori, apoi nu mai încapă nici o îndoială că ei sunt foarte folositori, prin aceea că ne dau fructele lor gustoase, cari se vând cu un preț mare, întrebuințându-se la hrana omului, atât vara în stare proaspătă cum sunt merele, perele, prunele și altele, cât și iarna în stare uscată. Apoi din unele fructe se fac și beuturi: cum este mustul din mere și pere, țuică din prune și altele. Pomii înfrumusețează locul unde ei sunt plantați și țin dos caselor contra veniturilor mari; în sfârșit trebuie să recunoaștem cu toții, că pomi sunt folositori din toate punctele de vedere.

Așa dar' dacă pomii roditori ne sunt folositori, este de neapărată trebuință, ca fiecare econom sau om de casă să știe regula lor de creștere și îngrijire în așa fel, ca să ne dea cele mai mari foloase și tocmai aceasta regulă, voesc să v'o arăt eu d-voastră.

*

Oameni buni!.. Lucrul principal, ce este de făcut când își pune cineva în gând ca să crească câțiva pomi în grădina sa, este ca să aibă pomi de soiuri bune; căci înzădar este munca celor ce incurcă locul cu soiuri rele (sălbate) și cu atât mai zădărnice cu cât pun în grădinile lor, fie chiar pe lângă garduri, pomi neroditori, cum sunt răchiți, salcâmi, sau alți copaci.

Pentru ca să putem dobândi pomi sănătoși și de soiuri bune, este de neapărată trebuință ca de mici încă să le dăm o îngrijire; ear' îmbunătățirea lor se face prin altoire, despre care vom vorbi numai decât. Să vedem deocamdată, cum putem înmulți pomii roditori. Pomii se înmulțesc mai cu seamă prin semințe și prin puieti eșiți din rădăcini. Cei mai buni, sunt cei înmulți prin semințe și eată cum: luăm semințe din fructele foarte bine coapte și le semănăm pe straturi, toamna sau primăvara. După un an de zile, se scot pomișorii creșcuți din semințe și îi rădădim în alte straturi, unde îi punem la depărtare de-aproape un pas unul de altul. Aci, ei stau un an de zile și apoi trebuie altoiți.

*

Altoirea, este mijlocul prin care putem îmbunătăți pomii roditori. Adecă: dacă avem un pom sălbatec — care face fructe rele — îl putem îmbunătăți, luând o mlădiță sau chiar și un mugur numai, dela un alt pom tot de același neam, dar' care face roade bune și le alipim la pomul sălbatec spre a crește. Altoirea se face foarte ușor și fiecare om poate să învețe, căci este frumos mai cu seamă pentru săteni. Ce plăcere mai mare poate să simtă cineva, decât când vede că din pērul care făcea pere care nu puteau fi mâncate, poată să scoată niște pere ce se topesc în gură.

Mlădițele pentru altoit, cari se iau de pe pomii buni, se taie încă din eamnă, sau primăvara înainte de a da seva și se păstrează în beci sau afară îngropate în pământ.

Timpul altoitului este primăvara când dă furnza, adecă în lunile Aprilie și Maiu.

Înainte de a ne apuca de altoit trebuie să avem pregătit teiul pentru legat și ceara de uns tăeturile făcute de cuțit spre a nu străbate apa și aerul.

Altoirea se face în mai multe feluri, după cum e mai gros sau mai subțire copăcelul de care-l altoim. Mai principale avem patru feluri de altoiri.

(Va urma).

Spionii japonezi.

Căți ofițeri de stat major japonezi mai cutreeră și azi Mongolia travestiți ca hamali chinezi? Negreșit că sunt numeroși, căci zilnic în diferite orașe — acum cu supraveghere executată cu îngrigire — sunt prinși zeci de japonezi cu femei și cu copii, cari de două luni de zile au știut să scape de continuele razzia.

Înainte de izbucnirea războiului Japoniei năvăliseră în Siberia răsăriteană și în Mandciuria ca un nor de lăcuste și se îndelnetneau cu toate meseriile burgheze. Ei apăruseră numeroși în deosebi ca bărbieri și monopolizaseră aproape de tot meseria fotografică, ceea-ce le-a reușit cu atât mai ușor cu cât lucrau foarte bine și foarte efin. Afară de aceasta fără se umpluse de o mulțime de case, pe cari le țineau și le locuiau numai Japonezii.

În locul să se interzică dela început fotografiilor japonezi ca să-și exercite meseria — după cum în Japonia un european nu poate fotografia căci e arestat imediat lor li s'a dat chiar avantaj în chip indirect. Ofițeri se lăsau a fi fotografiați în forturi lângă tunurile lor și peste câte-va săptămâni în Japonia ori-cine putea cumpăra pe un preț de nimic fotografi admirabile ale diferitelor forturi din toate fortărețele maritime. Și erau lăsați să lucreze în liniște. Așa de liniștit încât erau făcuți obiectul badjocurei publice supunându-se despre ori-ce bărbier sau proxenet ca e ofițer din statul ma'or japonez. Și toată lumea ridea de gluma aceasta nostimă, ear' înainte de toți cei mai mulți erau japonezii, căci sub mantaua ridicului erau feriji de o urmărie serioasă.

Acum patru luni s'a întâmplat în Wladivostok ceva foarte strainu. Un ofițer rus rău servit de un bărbier japonez, îi dete acestuia o palmă; japonezul, liniștit, scoase revolverul și zise: »Eu sunt locot-colonel în statul major general și d-ta trebuie să mori». Apoi ucise cu un glonte pe ofițerul rus și dispăru fără a i-se putea da de urmă. Nici unul dintre compatrioții săi între cari fără îndoială avea camarazi cari l'au ținut ascuns n'a voit să-l trădeze și acum se poate să fi devenit colonel pentru fapta sa eroică.

Întemplantărea aceasta, puțin înainte de izbucnirea războiului, ar fi trăbuit să atragă atenția autorităților. Dar' nu i-s'a dat importanță.

Iată o altă întemplantă ce a avut de curând un sfârșit tragic și care dovedește că Japoniezii știu să-și întrebuințeze foarte bine spionii și emisarii și că îndrăzneala lor e fenomenală. Se știe că colonelul Inko-ka și căpitanul O-ki au fost spânzurați. Ei au fost prinși la stațiunea Tuichicka, cea dintii la Nord de Zizicar, în momentul când cu patru studenți dela Universitatea din Tokio voiau să arunce în aier podul drumului de fier. Studenții au scăpat în păduri și până acum n'au fost prinși. Cei doi ofițeri au declarat în fața consiliului de războiu următoarele: au primit ordinul să ajungă cu ori-ce chip până la un pod de cale ferată spre a-l arunca în aer cu dinamită. Au debarcat la Tacu; îmbrăcați în hamali chinezi au mers până la Peking; de aci s'au dus spre Nord-Est prin toată Mandciuria, fără a atinge linia ferată. Ajungând la Zizicar s'au ascuns într'o colibă chinezească de unde puteau păzi linia ferată care mereu era pazită de patrole călarețe. Într'un moment dat, nevăzând pe nimeni, au pus cartușe pe șine, dar' au fost observați, prinși și duși la Charbin. Colonelul vorbea bine englezește, ear' camaradul său bine chinezește. Incidentul acesta a deschis ochii autorităților ruse cari și-au indoit paza și și-au înmulțit agenții însărcinați cu prinderea spionilor. Căci fără îndoială că sunt numeroși emisari și prin defileurile Mandciuriei. Între ei sunt mulți cari conduc bande de hunuzi, de țărani nemulțumiți și de boxeri, cari de ani de zile duc luptă de guerilă în Mandciuria, fără ca Rușii să isbutească până acum să le vină de hanc.

Cu toate premiile promise de Ruși celor ce vor da de urma Japoniezilor ascunși; cu toate că amenință cu pedepse aspre pe chinezii cari adăpostesc pe Japonezi, abia acum în timpul din urmă au fost prinși la Nikolsk

nu mai puțin de 150 de Japonezi, cari până aici se sustrasera de sub supravegherea poliției. Se zice că în urma unor mici cadouri și poliția s'ar uita printre degete.

NOUȚĂȚI

Dl Ioan Prodan a fost hirotonit de preot pentru parochia Spălăcă — lângă Uioara. Primească stim. nostru colaborator sincerele noastre felicitări la noul seu post.

Procesul între moștenitorii lui Tache Anastasiu și Academia română. Curtea de apel din Galați a pertractat Vineri procesul dintre moștenitorii lui Tache Anastasiu și Academia română. Curtea a respins apelul lui Alecu Anastasiu și al celorlalți moștenitori și a confirmat sentința tribunalului, prin care Academia română a fost recunoscută ca singura moștenitoare a averii defunctului Tache Anastasiu. Tache Anastasiu, avocat bogat în Tecuciu, a lăsat după sine vre o 7 milioane și un testament în 2 exemplare, în care a pus academia română ca moștenitor universal al averii. Peste 5 luni s'a aflat alt testament, care a anulat pe cel dintău. Atât tribunalul, cât și curtea de apel a declarat ca fals testamentul al doilea. Mai rămâne ca Curtea de casație să aducă sentința în acest mare proces.

Fără comentariu. În presara sârbătorii sfințelor Rusalii din anul acesta a fost un mare banchet la hotelul: »Crucea albă» din Arad. Banchetul a durat cu multă veselie, până târziu noaptea și până de cătră ziuă. La acest banchet a fost și călugărul Ciorogar, care apoi în ziua sfințelor Rusalii s'a vîzut în biserică slujind liturgia, îmbrăcat în ornate preoțești. Adecă tocmai ca la Arad.

Un mare scandal în prezența ministrilor. Mercuri seara s'a întâmplat în restaurantul Vampetics din Budapesta un mare scandal în prezența ministrilor Tisza, Hieronymi și Berzeviczy. Locotenentul Schmindt dela reg. 32 sta la masă în societatea unei dame. Patru tineri își petreceau la ală masă. Tinerii au început a fixa dama și a se purta obraznic. Unul din ei, Iosif Fack a fost ofițer, cumpăra dela o florăreasă un buchet și l' trimise damei. Locotenentul a respins buchettul. Atunci obraznicul tinăr merse în persoană la masa locotenentului, ca să predea damei buchettul. Locotenentul i-a poruncit să se depărteze. Fack s'a luat la ceartă, cu locotenentul, și chiar l'a lovit cu bastonul. Locotenentul a scos sabia și a lovit pe Fack, rănindu-l în spate. În tumultul iscat a venit un alt tinăr, Ronay, ca să atace pe locotenentul. Acesta a străpuns pe Ronay în piept. Cei 2 răniți au fost transportați în spital. Fana lui Fack e ușoară, dar' a lui Ronay e foarte periculoasă, ba chiar mortală. La acest scandal au fost de față și ministrii Tisza, Hieronymi și Berzeviczy, cari cinau la o masă cu mai mulți deputați. Locotenentul s'a anunțat de bună voie la comanda militară.

Intemplantărea dela Arad. De când »Tribuna» fostă a »Poporului» a dat cu »Poporul» atară să întemplantă des câte ceva sensațional în cercul oamenilor cari se numesc »frunțașii» din Arad. Bocu Sever, I. Coste, Ștefănuțiu, Cuihandu, Ciorogar, Oncu, Mangra. A fost o alegere de notar comunal în Comlăușiu, comună frunțașă în comitatul Aradului și dl Dr. I. Suci, politician frunțaș din Arad, cunoscut în cercuri mai largi, de când cu alegerea de deputat dietal în Nădlac, a stărut, că la acel post să se candideze și recurenți Români. Alegerea s'a ținut, și ales a fost cu aclamațiune dl Kleindl József, ear' dl A. Boțoc cunoscutul pedagogian al grupului l'a felicitat cu toată căldura. Din cele întemplantă în preajma alegerii din vorbă, strecurându-se în public îndoeli în armonia grupului dela Arad — s'au luat în grabă demersuri, ca membrii externi să se pronunțe; și în o conferență confidențială a grupului, augmentată prin membrii din provincie, un frunțaș extern, precum să svonește a zis numai atâta: »Noi vrem să trăim, și nu putem să trăim fără de altul», și apoi cauza s'a terminat fără ulterioare complicațiuni și șgduiri. Pentru public a rămas numai o în-

trebare deschisă. Cine a fost frunțașul, care a deslegat, ca și prin minune nodul gordian al afacerii?

Cauțiunea ofițerilor. În timpul din urmă intrând la ministrul de războiu mulțime de petițiuni pentru a se da ofițerilor conceștiunea de căsătorie și în lipsa cauțiunii în-tregi. Ministrul a dat tuturor comandelor ordin, ca în viitor să nu mai recomande spre încuviințare cereri de acestea intrate dela ofițeri în etatea de sub 30 ani. În viitor au să se iee în considerare numai cererile intrate dela căpitani, ofițeri de stat major, dela ofițeri de aceia cari înșiși au fete de măritat, și dela ofițeri trecuți peste etatea de 30 ani.

D'ale legalității. Când dl Dr. N. Oncu a pronunțat frumoasele cuvinte în un frumos discurs ținut la un banchet la hotelul: »Crucea albă» din Arad — am intrat »în legalitate» — toate neamurile cu pricină din Arad au început să se încălzească. Sistem nou și oameni noi la Arad. Sprijinitori și sprijiniți au intrat în slujbe dar' oamenii neamurilor intrați în slujbe între neamuri și creșcuți în aerul neamurilor, nu vor să asculte de neamuri. S'au născut conflicte din pricina neascultării neamurilor. N'are însă să fie nimic. L'a spatele neamurilor certe stau oameni mari în ale diplomației: Rusu Șirianul, Goldiș Laczi, Cuihandu, Bocu Sever, Secula Sever, Ciorogariu, Mangra, Oncu, ear' la Arad mușamana este mai efină decât la Paris.

Tortura și pedepsele în Coreea. — Coreea este o țară în care, ca și în Marocco, există schingiuirea. În închisori se află instrumente de tortură, cari însă, nu sună atât de înspăimîntătoare. Cu ajutorul rețevilor se sfârșeau până acum câți-va ani ciolanele picioarelor, cu ajutorul drugilor se sfârșeau coapsele. Frânghiile înconjurau brațele, se legau de corp și se strângeau de torturatori, până când intrau adânc de tot în carne. Și numai gândindu-te la astfel de toturi, te apucă groaza

Pedepsele sunt de o asprime nespūsă. Ca pedeapsă pentru înaltă trădare este decapitarea trădătorului și a rudelor sale bărbatești până la al cincelea grad. Pe lângă aceasta otrăvirea mumei, a soției și a fiicelor înalta trădare a unei femei e pedepsită cu otrăvire. Pentru omor bărbatul e decapitat, ear' femeea sa otrăvită.

Petru punerea de foc: pedeapsă cu moarte. Tot așa pentru furt. Cele mai grele pedepse lovesc pe profanatorii de morminte, de oare-ce în Coreea domnește cultul strămoșilor ca și în China.

Profanatorul și toate rudele sale bărbatești până la al cincelea grad sunt decapitați. Membrele femeiești ale familiei și muma profanatorului sunt otrăvite. Otrăvirea se face în închisoare prin arsenic. Decapităriile se făceau într'o stradă largă dela poarta vestică a orașului și erau în termen mijlociu de 30—40 pe an.

Sz. 5401/1904 tjkv.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY KIVONAT

A szászvárosi kir. jbiróság mint tjkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sztojkoj Ilie vñajtatónak Placsinta Petru végrehajtást szenvedő elleni 76 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. jbiróság területén levő) az Alsóvárosvizen fekvő az alsóvárosvizi 224 sz. tjkvben a † 4 rd. 1166/1 hr. sz. kaszáló és a 1166/2 hr. számú ház és udvara 490 kor., a † 5 rd. 1184 hr. sz. kaszálóra 277 korona, a † 6 rd. 1187 hr. sz. kaszálóra 36 kor. az árverést ezennel a megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi szeptember hó 30-ik napján dél e. 9 órakor Alsóvárosvizen község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfogadnak adadni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi noveber hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-e értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről a kikiáltási szabályszerű elismervényt átszolgáltattni.

A kir. járásbíróóság mint tjkvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1904. évi július hó 4-én.

Sóhalmy,
kir. albiró.

Sz. 4576/1904 tjkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY KIVONAT

A szászvárosi kir. bíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Muntean Aurel ügyvédnek végrehajtható Stancs Florea sz. Adameszk végrehajtást szenvedő elleni 100 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbíróóság) területén levő a szászvárosi 619 sz. tjkvben a † 1 rd. 1687,

1688 hr. sz. ingatlanra 486 korona ezennel megalapított kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-nak alkalmazásával elrendeltetik, az árverést ezen megállapított kikiáltási 486 kor. árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanra az 1904. évi szeptember hó 1-ső napján dél e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, v. az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzet árfolyammal számított és az 1881. évi noveber hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattni.

A kir. járásbíróóság mint telekvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1904. évi június hó 1-én.

Sóhalmy,
kir. albiró.

„DACIA“

institut de credit și economii, societate pe acții.

Reședința societății: **Orăștie** (Szászváros, Broos).

Birourile societății se află în casele proprii:
(Strada Berăriei nr. 12).

Capital social 100.000 cor.

Operațiunile societății sunt:

A) primește depuneri spre fructificare.

a) depuneri fără anunț până la 100 cor. 5 1/2 %.

b) depuneri mai însemnate cu anunț de un an cu 6 %.

c) depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6 %.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri se cuprinde în libelul de depuneri.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvă fără întârziere.

B) Acoardă credite personale pe lângă cambii.

C) Acoardă împrumuturi pe efecte.

D) Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară.

E) Institue ramul de amanetare pe aurituri, argintării, pe lângă dispozițiile legale existente, procurându-și concesiunea forului competent.

F) Cumpără și vinde efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

G) Cumpără și vinde realități.

H) Cumpără și vinde ori-ce lucruri mobile.

I) Tot felul de întreprinderi comerciale și economice, în societate cu alții ori singură.

K) Finanțează patente.

L) Arândează și exarândează realități și alte drepturi și întreprinderi de tot soiul.

Direcțiunea.

„THE STANDARD“

fondată în anul 1825.

Efectuește

Asigurări de viață pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual Coroane: 32.000.000 — Dividende solvite Cor.: 170.000.000 —
Avere proprie: 260.000.000 — Despăgubiri de viață: 520.000.000 —

Agentura generală pentru Transilvania: Cluj, Strada Ferencz József Nr. 17.

Filială pentru Ungaria:

Budapesta, Strada Kossuth-Lajos Nr. 4 in palatul Standard (Casa proprie).

22-50

Centrala generală: **Edimburg** (Anglia).

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Oraștie Szászváros.

Opuri ———
Bilete de log. ———
Broșuri ———
Circulare ———
Bil. de vizită ———
Invitări ———
Bilanțuri ———
Acții ———
Cap. de epist. ———
Placate ———
Ord. de dans ———
Adrese ———
Compturi ———
Note ———
Preț Curent. ———
Anunțuri ———
Registre ———
Imprimare ———
Couverte ———
Bilete de cun. ———
Etc. etc. etc. ———

Există deja de 15 ani și este pro-
văzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea să fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de prezent se bucură de sprigi-
nului celor mai îndepărtate orașe. Dovadă
aceasta despre promptitudinea și
acurateța cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca prima tipografie românească în
acest mare comitat, se roagă de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.

Noul Lampă electrică de busunar

cu mecanism american
indispensabilă pentru ori-ce economie casnică.

Să poate purta și în busunar,
e durabilă, comodă și corăspunzătoare.

La floare e de lipsă pentru
luminarea chitilor, treptelor, ambtelor
și localităților laterale.

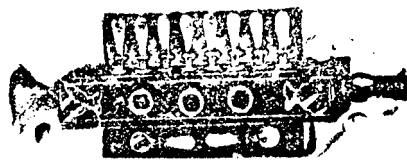
Pentru oficii la exerciții, pădurarilor și
vânătorilor pentru serviciu de noapte e
tare acomodată; pentru turiști sunt in-
dispensabile, pentru medici și moașe cu
ocasiunea vizitelor de noapte. In fabrice,

mori, pivnițe și depozite unde se păstrează materii explosive,
sunt de mare însemnătate, pentru călători ce sosesc noaptea
sunt neprețuite. Pentru economie este o bucurie. Nu sunt în
urma ei picături de lumină pe padiment și covoare. Pe pro-
prietari și economii îi păsește de atacuri și foc; cu aceasta te
poți sui și noaptea în pod unde se păstrează nutrețul. — E
sigură contra focului. Se poate folosi de mai multe mii de
ori și dacă cu timpul arde stratul, pentru 1 coroană 20 fileri
subministrăm altul nou. **Prețul 4 coroane.**

Cu reflector și linte măritoare executată foarte fin 5 cor.
— **Strat de rezervă 1 cor. 20 fl.**

(227) Se trimite cu rambursă de 24-25
Stabilimentul Central alui **IOSIF AUFFENBERG**
BUDAPEST, Strada Profeta 5.

Minuat instrument musical!

Pe „Flötophon“ poate cânta ori cine
melodii, marșuri și dansuri, fără a cu-
noaște notele. Societăților, turiștilor, e
foarte recomandabil de petrecere. To-
nul lui e fermecător.

Acest minuat instrument musical

are 10 clape, 20 tonuri, 2 clape de bas
și pentru 3 cor. se capătă în formă ele-
gantă. 3 bucăți costă 8 cor. „Flötophon“
mai puternic, cu ton fermecător, costă
5 și 6 coroane.

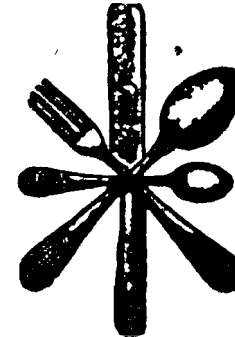
Cu rambursă trimite

Centr. lui **Auffenberg József**

Budapest, VI., Proféta-u. 5.

Cumpărare ocașională!

32 bucăți numai 6 fl.

In urma prea marelui deposit al unei
fabrici de obiecte de metal, sunt incre-
dințat să vînd marfa acesteia în prețul cu
care se face. Spedez dară, până când de-
positul sustă, contra ramburs:

6 bucăți linguri de supă din cel mai
fin argint de gloria, 6 furcuțe (furcuța
într'o bucată) din cel mai fin argint de
gloria, 6 cuțite din cel mai fin argint de
gloria, 12 lingurițe de cafea din cel mai
fin argint de gloria; 1 sitită de străcurat

laptele și 1 sitită de străcurat supă. — 32 bucăți cari
costă numai 6 fl., toate noue și bune și frumos poleite.
Acestea mai de mult au costat 25 fl.

Argintul de gloria este un metal cu totul alb, care se
inlocuiește cu cel mai scump argint, și ca unul fiecare să fie
convins despre adevăr, mă oblig a remite banii numai de
cât dacă marfa nu ar conveni. — Garnitura e cel mai potri-
vit dar de cununie, și nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Singur expeditor este: **Iosif Auffenberg's Centrale**

(226) 24-25 Budapesta VI., Strada Proféta nr. 5.

Comandele se trimite spedând banii înainte sau contra ramburs.